

1.1 Osobní výkon hlasování

Vláda vytkla, že není určeno, jak bude identifikován volič.

Osobní volba je zajištěna hned několika dostačujícími způsoby: předchozí ověřenou žádostí podanou voličem; identifikačním lístkem s voličovým podpisem a prohlášením; skutečností, že podání žádosti o korespondenční hlasování voliči nijak nepřekáží v možnosti hlasovat osobně.

Aby nehrozilo to, že by se podpis voliče na identifikačním lístku zfalšoval, mohlo by se požadovat úřední ověření tohoto podpisu. To by ovšem bylo administrativně a finančně náročnější a například voličům, kteří jsou nějakým způsobem znehybnění, by to tak vůbec nepomohlo. Tato úprava by tedy byla zbytečná.

1.2 Svobodný výkon volebního práva

Vláda tvrdí, že v případě korespondenční volby neexistuje záruka, že voličem nikdo nebude při volbě manipulovat.

Přítomnost notáře u vyplnění identifikačního lístku a jeho vložení spolu s hlasovacím lístkem do doručovací obálky by snížila pravděpodobnost manipulace s voličem. To by ovšem bylo administrativně a finančně příliš náročné. Návrh zákona to tedy nezavádí.

Svobodná volba je zajištěna pouze tím, že se preferuje osobní hlasování, které je možné i přes požadavek o hlasování korespondenční, jelikož slouží jako ochrana před manipulací voliče. Je však nutné podotknout, že volič může být manipulován i při osobním hlasování. Možnost této manipulace je ale téměř nevyhnutelná.

2. Náklady

Vláda tvrdí, že není jasné, kdo bude platit náklady spojené s korespondenčním hlasováním.

V návrhu zákona je napsáno, že volič svůj hlas pošle na příslušný úřad, a není už třeba upřesňovat, že si také sám musí zaplatit náklady. Kdyby tyto náklady měl hradit stát, bylo by to v zákoně zmíněno. Jinými slovy – volič si na svoje náklady požádá, stát mu na svoje náklady pošle hlasovací lístky, které vyplněné a opět na své náklady pošle. Je to logické – taky platíte, když posíláte někomu dopis.

3.3 Vybrat si svou volbu

Vláda tvrdí, že si návrh změny zákona protiřečí. Naznačuje totiž, že by se každý volič měl ohledně způsobu hlasování rozhodnout. Tak to ale není, protože návrh nezakazuje voliči hlasovat osobně po odeslání lístků pro korespondenční hlasování.

Změna zákona netvrdí, že by se každý volič musel rozhodnout jakým způsobem chce volit. Celé to spočívá pouze v tom, že by někteří voliči měli možnost podat informaci o tom, že chtějí hlasovat korespondenčně. Toto rozhodnutí by určitě nemělo být neměnné. Osobní volba je stále výhodou, protože slouží jako další ochrana před manipulací. Jelikož se tento korespondenční hlas otevře až po ukončení hlasování a před začátkem sčítání hlasů, bude platný pouze v případě, že by volič nepřišel do volební místnosti osobně.

4.2 Prezidentská volba

Vláda vytýká, že neumožnění korespondenčního hlasování ve druhém kole prezidentských voleb vede k nerovnosti. Ta by se dala vyřešit poskytnutím hlasovacích lístků pro první i druhé kolo současně těm voličům, kteří se rozhodnou pro korespondenční hlasování.

Pravidla pro hlasování budou stanovena předem a budou tedy platit pro všechny stejně. Je ovšem pravda, že navržené řešení vlády by pomohlo předejít tomu, že by se doba trvání voleb v souvislosti s korespondenčním hlasováním prodloužila. Něco takového by však mohlo vést ke zmatení voličů, jelikož by již od začátku měli pro druhé kolo volební lístky kandidátů, kteří by ve druhém kole nakonec vůbec nevystupovali. Tudíž by to mohlo vést k navýšení neplatných hlasů.

6.2 Riziko dvojí volby

Vláda má problém s tím, že návrh zákona umožňuje některým voličům volit do Evropského parlamentu dvakrát.

Výtka je považována za neopodstatněnou, jelikož návrh na změnu zákona v tomto směru vůbec nic nemění. Riziko dvojí volby zůstane stejné, jaké existovalo doposud, a jediná změna spočívá v tom, že díky korespondenčnímu hlasování může být případná dvojí volba pro voliče snadnější.